

Economie:

Overzicht

Financiële en economische crisis in Duitsland

Duitsland leed sterk onder de financiële en later economische crisis. Deze begon in 2007 op de Amerikaanse huizenmarkt, door ondeugdelijke hypotheeklen. Toen de huizenprijzen in hoog tempo daalden, moesten ook banken vele miljarden afschrijven en kwamen die zelf in de financiële problemen.

Omdat financiële producten vaak nauw met elkaar verwant zijn, bleven de problemen niet beperkt tot hypotheeklen. Welke banken of financiële instellingen het hardst waren getroffen, was in het begin niet duidelijk. Door het onderlinge wantrouwen leenden banken elkaar ook geen geld meer uit, waardoor werd gesproken van een kredietcrisis.

Aangezien wereldwijd wordt gehandeld in financiële producten groeide de kredietcrisis al snel tot over de grenzen van de Verenigde Staten. Keerpunt in september 2008 was het faillissement van de Amerikaanse zakenbank Lehman Brothers, dat veel grotere gevolgen had dan verwacht. Ook Duitse banken hadden geld gestoken in Amerikaanse hypotheeklen en andere financiële constructies - miljardeninvesteringen die door de crisis moesten worden afgeschreven.

Landesbanken

Het eerste Duitse slachtoffer was eind 2008 Hypo Real Estate (HRE), een Duitse bank die zich vooral toelegde op hypotheeklen. HRE kreeg al snel gezelschap van de IKB Industriebank, die kredieten aan het bedrijfsleven verleende.

Opvallend was dat al snel een groot aantal deelstaatbanken, de Landesbanken, [in de problemen](#) kwamen. De grootste klap, zowel financieel als voor het vertrouwen, volgde toen in 2008 de een na grootste Duitse commerciële bank, de Commerzbank, door de kredietcrisis diep wegzakte.

Net als in andere westerse landen die door de kredietcrisis werden getroffen, nam Duitsland harde, maar vooral dure maatregelen. Het Duitse bankstelsel moest worden gered om financiële chaos te voorkomen. De aangeslagen banken werden in leven gehouden door het staatsfonds SoFFin (Sonderfonds Finanzmarktstabilisierung). In totaal negen Duitse banken werden met garanties op schuldpapier overeind gehouden. Daarnaast moesten vier Duitse banken

ondersteund worden met directe kapitaalinjecties.

Op haar toppunt had het SoFFin in totaal 168 miljard aan garanties uitstaan en werd 29,4 miljard euro kapitaal beschikbaar gesteld. In 2015 werd besloten dat het SoFFin geen nieuwe ondersteuning meer aan banken ter beschikking stelt.

Dit is een artikel gedownload via [duitslandinstituut.nl](https://www.duitslandinstituut.nl).

Artikel: <https://www.duitslandinstituut.nl/naslagwerk/289/overzicht>